30/01/2021

«Ο αδερφός μου, γέρων Αθανάσιος Σταυροβουνίου»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Παραθέτουμε το δεύτερο μέρος του λόγου του κ. Παναγιώτη Τσικουρή για τον αδελφό του Μακαριστό Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου Αθανάσιο:

«Αφού τον δοκίμασαν για κάποιο χρονικό διάστημα στο κοινόβιο, έμειναν όλοι συγκινημένοι από την υπακοή και τον ζήλο που έδειχνε στα κοινοβιακά του καθήκοντα, ώστε ομόφωνα οι Πατέρες τον συναρίθμησαν εις το μητρώο της Μονής τους.

Όταν αργότερα τον έδωσαν ως υποτακτικό εις τον Γέροντα Ματθαίο του δόθηκε η ευκαιρία να συνεχίσει εντατικότερα τον σκληραγωγημένο τρόπο ζωής που άρχισε από τα παιδικά του χρόνια.

Ο πατήρ Ματθαίος είχε το ασκητήριο του σε μία ρεματιά κάτω από το βλέμμα του Τιμίου Σταυρού, την οποία με τη φιλοπονία του και φιλοκαλία του μετέτρεψε σε ένα μικρό παράδεισο. Στην άκρη αυτού του μικρού παραδείσου, σε μια πλαγιά είχε το κελί του, το οποίο προοριζόταν και για τον υποτακτικό του. Ο υποτακτικός του,

όμως, Ανδρέας δεν ηρέσκετο στην κάπως άνετη ζωή του κελιού και γι’ αυτό εγκαταστάθηκε σε μια μικρή σπηλιά, την οποία βρήκε εκεί κοντά και την διαμόρφωσε σε μόνιμη κατοικία του, μιμούμενος τους μεγάλους ασκητές της ερήμου.

Μέσα σε αυτή τη σπηλιά έζησε τρία ολόκληρα χρόνια περνώντας τον ελεύθερο χρόνο του με μελέτη, νηστεία, αγρυπνία και προσευχή. Σε αυτό το χρονικό διάστημα απέφευγε κάθε επαφή και επικοινωνία με οποιονδήποτε κοσμικό. Όσες φορές προσπάθησαν οι μακαριστοί γονείς μας να επικοινωνήσουν μαζί του δεν κατέστη δυνατό, γιατί τους απέφευγε, κρυπτόμενος στη σπηλιά του, μέχρι που στις παρακλήσεις τους επενέβη ο Μακαριστός Ηγούμενος Βαρνάβας και μόνο τότε εδέησε να τους ανταμώσει.

Όταν αργότερα έγινε υποτακτικός του παπά Γερμανού εις το Μετόχιο των Λινών, διέμενε με οκτώ συνασκητές του, οι οποίοι ασχολούνταν όλοι με αγροτικές εργασίες. Εκεί συνέχισε τον σκληραγωγημένο τρόπο ζωής του. Έφτιαξε ένα τσίγκινο μικρό καλύβι μέσα στη μάνδρα των προβάτων, εκτεθειμένο στον ανοικτό κάμπο και εκεί μέσα, ύστερα από τον κάματο της ημέρας, περνούσε τον ελεύθερο χρόνο του, στον καύσωνα του μεσημεριού και στο ψύχος της νύχτας, με αδιάλειπτη προσευχή και αγρυπνία.

Σε ηλικία 25 χρονών χειροτονείται Διάκονος και στα 30 του γίνεται Μεγαλόσχημος και χειροτονείται εις Ιερέα. Μετά τους Λινούς μετατίθεται ως Λειτουργός εις τον Τίμιο Σταυρό, όπου αναλαμβάνει και τα καθήκοντα του πνευματικού. Παράλληλα, ασκεί και το διακόνημα του ιεροράπτη της Μονής.

Το έτος 1982 σε ηλικία 57 ετών εκλέγεται Ηγούμενος της Ιεράς Μονής, διαδεχόμενος τον Γέροντα Γερμανό. Κατά τη διάρκεια της ηγουμενίας του εργάζεται με ζήλο για την προώθηση της πνευματικής και αγιαστικής ζωής των μελών της αδελφότητας, πράγμα το οποίο συνέβαλε και εις την επαύξηση της αριθμητικής δυνάμεως των πατέρων της Μονής, προσελκύοντας εις την ασκητική ζωή σεβαστό αριθμό νέων μοναχών και μάλιστα μορφωμένων.

Παράλληλα, αναπτύσσει ποικιλότροπη δραστηριότητα ανακαινίζοντας παλαιές εγκαταστάσεις και δημιουργώντας νέες οικοδομές και εργαστήρια για τις λειτουργικές ανάγκες της Μονής.

Με αυτά τα λίγα λόγια αγαπητοί μου, θέλησα να σκιαγραφήσω μερικές πτυχές της ζωής του πολυαγαπημένου αδελφού μου, άγνωστες στους πολλούς, και μέσα από τις οποίες, νομίζω, καταφαίνονται η κλίση και τα ενδιαφέροντα του ανδρός, τα οποία έχουν διαπλάσει τον χαρακτήρα του και διαμορφώσει την προσωπικότητα

του.

Στο πνευματικό του έργο και την εν γένει προσφορά του στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, στην οποία εγκαταβιώνει εξ απαλών ονύχων, επί 80 συναπτά έτη, πιθανόν να αναφερθούν άλλοι ομιλητές, οι οποίοι νομίζω να τα γνωρίζουν και καλύτερα από εμένα.

Εύχομαι πολυαγαπημένη μου αδελφέ, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, τον Οποίον τόσο πολύ αγάπησες και τόσο πιστά Τον υπηρέτησες, να σε κατατάξει στον χορό των Αγίων Του, τους οποίους σε ολόκληρη τη ζωή σου αγωνιζόσουν να τους μιμηθείς.

Αναπαύου εν ειρήνη, πολυαγαπημένε μου αδελφέ!
Αιωνία σου η μνήμη!»

Διαβάστε το πρώτο μέρος της διήγησης εδώ

Πηγή: σελίδα fb της Κυριακής Πυρίλλου